

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

EXPUNERE DE MOTIVE

O serie de evenimente de dată recentă au reliefat o anumită slăbiciune a legislației românești în materia cooperării judiciare internaționale în materie penală, în special în cazul procedurii de extrădare din România a unor cetățeni români. Astfel, opinia publică românească a luat cunoștință, prin intermediul presei, de cazuri în care cetățeni români au fost supuși, cu relativă ușurință, procedurilor judiciare, manifestând-se și o oarecare severitate, fără ca reciprocitatea să funcționeze la aceiași parametri.

În esență. Propunerea se justifică după cum urmează:

1. Abrogarea normei care instituie ca una din condițiile suficiente pentru extrădare să fie domiciliul cetățeanului român pe teritoriul statului solicitant la data cererii, se propune în considerarea inexistenței justificării pentru introducerea și menținerea acestei condiții. Astfel, nu există nicio explicație plauzibilă pentru care un cetățean român să poată fi extrădat din România doar fiindcă avea, la data formulării cererii de extrădare, domiciliul în statul solicitant. Domiciliul, care potrivit legislației internaționale și românești reprezintă un drept și o manifestare a voinței persoanei, nu poate fi utilizat în contra acesteia.
2. Modificările propuse la art. 20 alin. (2) și, respectiv, art. 21 alin. (1) lit. k) (implicit, abrogarea art. 27), au în vedere faptul că, aidoma procedurii din România, procedurile judiciare din statele solicitate se finalizează prin justiție. Justiția, în orice stat democratic, este independentă și se supune numai legii. Astfel, „asigurările”, oricât de ferme, date de statul solicitant, nu pot garanta o anumită decizie a justiției din respectivele state. Singura soluție este în lege, pentru a elimina riscul hazardului prin care executarea în România a unei pedepse privative de libertate dispusă printr-o hotărâre de condamnare pronunțată în statul solicitant să fie acceptată sau respinsă, la aprecierea unei instanțe. Mai justificată este propunerea în cazul dispozițiilor actuale care menționează că se poate accepta extrădarea unui cetățean român către un stat în care pedeapsa cu moartea nu a fost abrogată. În mod evident, „asigurările” pe care le poate da statul solicitant nu pot garanta nici sentința pronunțată de instanță, nici comutarea în cazul în care aceasta dispune pedeapsa capitală. Soluția corectă este ca statul român, asemenea statelor europene, să refuze extrădarea unui cetățean român către un stat care nu a abrogat pedeapsa cu moartea.

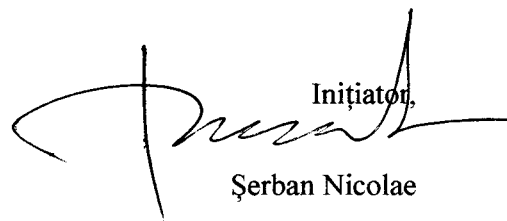

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

3. Alte modificări propuse la art. 21 alin. (1) vizează o anumită restricționare a extrădării cetățenilor români pentru fapte a căror sancționare, potrivit legislației române sunt prevăzute pedepse relativ mici, datorită gradului redus de pericol social. Astfel, dacă potrivit legislației penale din România, faptele au prevăzute pedepse mici, eventual și cu amendă, ori prin raportare la legislația penală a statului solicitant există diferențe semnificative, care le fac mult mai severe în acesta din urmă, extrădarea cetățeanului român trebuie exclusă în ipoteza în care reprezentarea consecințelor faptelor, pentru cetățeanul român ar putea fi semnificativ distorsionată, din considerente sociale ori culturale. Se impune ca legea să fie aceea care face această distincție.
4. Noutatea propusă prin introducerea literei j) la art. 21 alin. (1) ține cont de cazul special al răpirilor internaționale de copii, în cazul în care e vorba de unul dintre părinții copilului. Astfel, în principiu, răpirea copilului de către unul dintre părinți constituie un aspect civil, care privește raporturile de familie și respectarea interesului superior al minorului și exercitării legitime a drepturilor părintești. Astfel, de multe ori, fapta nu are caracterul unei infracțiuni, iar legislația penală română sancționează cu închisoare de la o lună la trei ani sau cu amendă „*Reținerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimțământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredințat minorul potrivit legii*”. În aceste condiții, mai înainte ca instanța civilă să statueze definitiv care sunt raporturile juridice în relațiile dintre un minor și părinții săi, s-ar ajunge la drastice măsuri penale, fără a mai ține seama de interesul superior al copilului. Chiar și în cazul în care este săvârșită o faptă penală, în ipoteza în care minorul are, potrivit legii, cetățenia română, trebuie ca extrădarea părintelui care nu a fost decăzut din drepturi să fie refuzată.

Celelalte modificări propuse au caracter tehnic sau de corelare a textelor normative și nu necesită explicații suplimentare.

Având în cele arătate, vă rog să susțineți adoptarea prezentei propuneri legislative.

Inițiator,
Șerban Nicolae
senator PSD